

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR.....

DECIZIA CIVILA NR.../R
Ședința publică din

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR :

JUDECĂTOR :

GREFIER :

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, împotriva sentinței civile nr..... din octombrie 2005, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr...../2005, în contradictoriu cu reclamanta intimată SC X SRL având ca obiect anulare acte administrative.

La apelul nominal, se prezintă consilier juridic în reprezentarea recurenteii, lipsă fiind intimata.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentanta recurenteii depune delegație și solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii reclamantei, cu consecința menținerii actelor administrativ-fiscale ca temeinice și legale.

După încheierea dezbaterilor, dar înainte de ridicarea ședinței, se prezintă avocatul în reprezentarea intimatei și pune concluzii de respingere a recursului ca neîntemeiat, pentru motivele arătate în întâmpinare, fără cheltuieli de judecată

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față constată următoarele: Prin sentința civilă nr..... din octombrie 2005, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr...../2005, s-a admis acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC X SRL Arad și în consecință: au fost anulate Decizia nr. /..... emisă de pârâta DGFP Arad și Deciziile de rambursare emise în baza raportului de inspecție fiscală întocmit de Autoritatea de Control Fiscal din cadrul pârâtei; a fost obligată pârâta să dispună rambursarea TVA în sumă totală de lei; au fost obligate pârâtele să-i plătească reclamanteilei cheltuieli de judecată. Pentru a pronunța această sentință, instanța a reținut următoarele: în fapt, în urma cererilor privind rambursarea TVA prin Raportul de inspecție fiscală, inspectorii ACF din cadrul pârâtei DGFP Arad au considerat că rambursarea nu se justifică. În consecință în baza acestui raport au fost emise cele două decizii, prin care sumele au fost respinse de la rambursare.

Contestația reclamantei privind respingerea a fost și ea respinsă de către DGFP Arad prin Decizia nr...../.....

Pentru soluționarea cauzei, instanța a apreciat necesară și părerea unui specialist neutru, astfel că a încuviințat efectuarea unei expertize contabile, pe care și-o însușește în întregime.

Din coroborarea expertizei cu Raportul de inspecție fiscală, extrasul CF, declarația și nota explicativă a administratorului reclamantei, contractul de închiriere, actul adițional și certificatul eliberat de ORC de pe lângă Tribunalul Arad, instanța a apreciat întemeiată acțiunea reclamantei care este îndreptățită la rambursarea TVA pentru considerentele mai jos expuse.

Reclamanta SC X SRL este proprietara imobilului situat în Arad și are ca obiect de activitate și închirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate și cumpărarea sau vânzarea de bunuri imobiliare proprii.

Începând cu data de 1 iunie 2002, reclamanta este plătitoare de TVA și în consecință beneficiară a dreptului de deducere a ei conform art.22, al.4 din Legea nr.345/2002, cu modificările și completările ulterioare. Conform autorizației, eliberată de Primăria Municipiului Arad, reclamanta a executat la imobilul în speță o serie de lucrări de investiții având ca scop reamenajarea și modernizarea lui. Pentru efectuarea lucrărilor a achiziționat de la diverși furnizori marfurile necesare. Facturile de achiziții au fost înregistrate în contabilitate în conturile de materiale 301-302 după care au fost scoase din gestiune cu bonuri de consum și utilizate scopului pentru care au fost cumpărate. Conform contractului de închiriere, imobilul a fost închiriat unei persoane fizice.

Reclamanta fiind luată în evidență ca plătitoare de TVA este clară intenția ei de a desfășura operațiuni taxabile. Atât organele de control fiscal prin raportul încheiat, cât și pârâta DGFP Arad prin decizia de soluționare a contestației, au considerat greșit că reclamanta nu are dreptul la rambursarea TVA cu motivarea că nu a înregistrat în contul 231 „imobilități corporale în curs” valoarea materialelor de construcții și a celorlalte achiziții destinate amenajării imobilului, neexistând astfel dovada că s-au realizat investițiile pentru că reclamanta nu a documentele justificative în acest sens conform Legii nr.82/1991 și că până la data controlului nu a încheiat contracte de închiriere pentru imobil.

Contrar acestor susțineri, instanța a apreciat că la data controlului reclamanta desfășura lucrări de investiții pentru care a achiziționat materiale de construcții și alte materiale necesare amenajării imobilului pe bază de documente legal întocmite, în conformitate cu art.24 alin.1 lit.a din Legea nr.345/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv facturi fiscale emise de persoane impozabile înregistrate ca plătitoare de TVA și în consecință are dreptul de deducere, TVA pentru că se încadrează în prevederile art.60 alin.1 din HG nr.598/2002, pentru că investiția în speță este necesară realizării de operațiuni taxabile.

La data controlului reclamanta desfășura operațiuni taxabile și nu operațiuni scutite fără drept de deducere cum susține pârâta; astfel că, conform art.59 din HG nr.598/2002, TVA este deductibilă la beneficiar în momentul în care este exigibilă la furnizor sau prestator.

În ce privește împrejurarea că materialele de construcții și celelalte achiziții destinate imobilului au fost contabilizate eronat de reclamantă în conturile 301 și 302 și nu în contul 231 „imobilizări corporale în curs”, instanța apreciază că înregistrarea eronată nu constituie un motiv de respingere de la rambursare. Dreptul de deducere nu este condiționat de modul de înregistrare în contabilitate, iar înregistrarea eronată nu a schimbat natura materialelor cumpărate de reclamantă; fiind cert faptul că ele au fost utilizate în scopul realizării investițiilor.

Punctul de vedere exprimat de organele de control fiscal că reclamanta nu a notificat organelor fiscale teritoriale operațiunea de aplicare a regimului de taxare și operațiunile de închiriere, conform art.9 alin.1 lit.o din Legea nr.345/2002 , cu modificările și completările ulterioare și art.141 alin.1 lit.k din Codul fiscal nu justifică nici el respingerea de la rambursare, deoarece deși la data controlului reclamanta nu are nici un contract de închiriere, din declarația administratorului ei rezultă clar intenția de închiriere a imobilului în viitor ceea ce s-a și întâmplat conform controlului amintit în cele ce preced.

Pentru aceste considerente, instanța a admis acțiunea reclamantei, a anulat deciziile de rambursare și Decizia de soluționare a contestației și a dispus obligarea pârâtei la rambursarea sumei reprezentând TVA. în baza art.274 Cod proc.civilă, instanța a obligat pârâta să-i plătească reclamantei cheltuieli de judecată constând în taxe de timbru și onorariu avocat și expert.

Impotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad și a solicitat modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii reclamantei SC X SRL Arad ca neîntemeiată și menținerea actelor administrative ca fiind temeinice și legale în motivarea recursului se arată că în legătură cu capătul de cerere referitor la suma de lei reprezentând TVA aferentă perioadei octombrie-decembrie 2003, în mod legal organele de control au constatat că în perioada verificată, societatea nu a realizat venituri, astfel că în mod legal s-a respins cererea la rambursare cu drept de preluare în decontul lunii următoare.

Referitor la capătul de cerere privind suma de lei, reprezentând TVA rezultată din decontul aferent lunii septembrie 2004 și august 2004, prima instanță în mod greșit a admis acțiunea reclamantei, susținând ca dreptul de deducere a TVA nu este condiționat de modul de înregistrare în contabilitate, iar înregistrarea eronată nu a schimbat natura materialelor cumpărate, fără să țină seama de prevederile Legii nr.82/1991.

Recurenta mai critică sentința ca fiind nelegală, având în vedere dispozițiile art.147 din Codul Fiscal, care se referă la achizițiile destinate realizării de investiții, astfel că reclamanta nu a prezentat documente justificative din care să rezulte că TVA este aferentă realizării de investiții.

Recursul este fondat.

Din examinarea hotărârii instanței de fond, prin prisma criticilor formulate în recurs din oficiu conform art.306 alin.2 Cod proc.civilă, rezultă că prima instanță a pronunțat o hotărâre nelegală, prin aplicarea greșită a legii, caz de modificare a sentinței conform art.304 pct.9 din Codul de procedură civilă.

Prima instanță a reținut în mod greșit că reclamanta a achiziționat materiale de construcții pe bază de documente legale pentru desfășurarea lucrărilor de investiții în conformitate cu art.24 alin.1 lit.a din Legea nr.345/2002, și că nu este necesar să notifice la organele fiscale, operațiunea de aplicare a regimului de taxare și închiriere conform art.9 alin.1 din aceeași lege, deoarece acest fapt reiese din declarația administratorului reclamantei.

Organele de control fiscal, au constatat în urma controlului efectuat la societatea reclamantă că urmare decontului cu suma negativă de TVA, cu opțiune de rambursare, depus de societate, s-a constatat că în perioada ianuarie 2004 - octombrie 2004, reclamanta în mod eronat a depus deconturi de TVA lunar, deși la finele anului 2003, cifra de afaceri a fost zero, iar obligația depunerii decontului fiind trimestrială. De' asemenea s-a mai constatat că în perioada 1 octombrie 2003 - 31 octombrie 2004, societatea nu a realizat venituri, că ponderea TVA provine din materiale de construcții și alte achiziții necesare amenajării imobilului, care este și domiciliul administratorului.

Din declarația administratorului rezultă că imobilul va fi realizat ca spațiu de locuit, apoi închiriat și apoi vândut.

Din documentele de la dosar mai rezultă că „până la data inspecției fiscale societatea nu a notificat organelor fiscale opțiunea de aplicare a regimului de taxare pentru operațiunile de închiriere a bunurilor imobile, iar materialele de construcții și celelalte achiziții destinate amenajării imobilului în cauză, nu au fost contabilizate în contul 231, neputând fi asimilate investițiilor.

Rezultă din cele de mai sus, că prima instanță a făcut o greșită aplicare a dispozițiilor Legii nr.345/2002, referitoare la TVA, în sensul că reclamanta nu are dreptul la rambursarea de TVA, deoarece potrivit art.22 alin.4, se prevede la achizițiile de bunuri și servicii destinate realizării de operațiuni taxabile, iar societatea reclamantă nu a realizat nici un fel de venituri, fapt ce nu justifică deducerea TVA.

De asemenea prima instanță a făcut și o greșită aplicare a dispozițiilor art.128 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și a H.G. nr.44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 și a Legii contabilității nr.82/1991 și Ordinului nr.306/2002, în sensul că din documentele de la dosar, respectiv din bilanța de verificare întocmită la 31 decembrie 2004, rezultă că reclamanta nu a înregistrat în contul 231 - imobilizări corporale în curs, valoarea materialelor de construcții și a celorlalte achiziții destinate amenajării imobilului, pentru care a pretins rambursarea.

Pentru aceste considerente, Curtea, văzând că hotărârea primei instanțe este nelegală, urmează ca în conformitate cu dispozițiile art.312 pct.3 din Codul de procedură civilă să admită recursul pârâtei, să modifice sentința și să respingă acțiunea reclamantei ca neîntemeiată, pentru anulare de acte administrative și rambursarea sumei reprezentând TVA.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțel
Publice a Județului Arad, împotriva sentinței civile nr..... din 2005, pronunțată
de Tribunalul Arad în dosar nr...../2005.

Modifică sentința și respinge acțiunea în contencios-administrativ formulată de reclamanta S.C. X S.R.L. Arad, împotriva pârâtei D.G.F.P. Arad, pentru anulare acte administrative și rambursarea reprezentând T.V.A. Irevocabilă.

